

NY BOK: Frode Øverli slipper Rutetid nummer tre. ARKIVFOTO: KAI S. FLATEKVÅL

Rutetid kan bli Øverlis pensjonistplan

Den tredje boken med Frode Øverlis én-rutere er ute i hyllene i disse dager, og er en direkte videreføring av bok nummer to fra 2013.

Øverli, som nettopp rundet 48 år, har tegnet vitsetegningene som et sideprosjekt til Ponus. Det er nesten like lenge som hovedserien

har eksistert. Det bør ikke forundre noen om det er dette formatet han vil presentere etter at Ponus er blitt skrinlagt.

– Det kunne vært artig å prøve seg som Rutetid-tegner på heltid, sier Øverli selv i boken.

For dem som kjenner Rutetid-formatet, er dette kjent materiale.

Hver rute er gitt en helside hver, og de er presentert kronologisk fra nummer 253 og oppover. Poengene er det Frode ikke finner plass til i Ponus-universet, og ingen slipper unna Askøyværingens sarkastiske penn. Det være seg kriminelle eller religiøse øvrigheter. Rutetid tre er den 36. store

boken som samler Øverlis materiale mellom to permer. For ikke lenge siden kom samleboken «15 tenner i en pose», han har utgaver av «Eliteserien», i tillegg til at han og fansen samlet sine personlige favorittstriper i den store «Ponus-500 favoritter» i 2015.

Utendørsopera er populært, selv i striregn.

DRAMATISK: Operastykket «Nabucco» handler om de to rivaliserende søstrene Fenena og Abigaille som begge prøver å ta over makten i Babylon. Stykket har vært satt opp tre ganger tidligere av Opera Bergen. FOTO: BENTE TODNEM

OVERRASKELSEN SOM LEVERTE

«Nabucco» gledet sitt siste publikum med en staselig overraskelse.

BENTE TODNEM
bente.todnem@ba.no

Festningen fylles allerede med spente publikummere. Det er 15 grader og duskregn i luften, men Opera Bergens «maestra», Anne Randine Øvreby, stråler da hun møter oss.

Utsolgt i striregn

– Det har vært helt fantastisk og stort sett utsolgt. Men på fredagen regnet det konstant og da

var det nok flere betalte billetter enn fulle seter, sier hun og ler.

Kveldens forestilling inneholder en stor overraskelse.

– Samarbeidet med Wiener Statsoperchor er noe jeg har jobbet med å få til i mange år. Mange regner dem som verdens beste operakor, så det er klart de kan tilføre masse til forestillingen i kveld.

– Opera er levende

I den hektiske perioden like før forestillingen starter får vi huket tak i Juliette Galstian som spiller og synger for Fenena, den ene av hovedrollene.

– Vi var ikke sikre på om vi

faktisk klarte å synge i denne kulden. I dag sa alle det endelig skulle bli 20 grader og fint vær, men det regner jammen likevel, sier hun og ler.

Hun håper hun kan gi publikum noe som de tar til seg og bærer med seg i årevis.

– De skal fortelle barna sine at «da pappa var i Norge så han dette stykket og det var fantastisk!» På denne måten kan generasjoner føre videre operagleden sånn at opera overlever som sjanger.

For henne er opera noe levende og ekte.

– Det er ikke som i en film hvor man kan ta fem klipp og velge det beste. Vi gjør dette

hver kveld og vi synger uten mikrofon. Vi gir følelsene våre rett til publikum.

Bergenssommeren

Alle har satt seg og barn i kostymer står allerede gjemt mellom trærne rundt Bergenhus Festning. De første tonene fra orkesteret blandes med lyden av sirener. Dette er opera i byen.

Solen er på vei ned og kulden setter inn for fullt, men publikum kommer forberedt på bergenssommeren. Ulltepper pakkes ut, regnjakker lukkes og luer og sitteunderlag finner veien ut av sekker og vesker. Det serveres trolig mer kaffe enn alkohol i kveld. Alt stilner når

sangerne kommer på scenen.

Overraskelsen leverte

– Opera ute er mye bedre. Både stemningen og lyset. Du ser det på en helt annen måte. Regnet spiller ingen rolle, sier Liv Mønstre etter forestillingen.

Anne-Karin Bøe er helt enig. Det er hun som har lokket venninnen med i kveld.

– Korene var fantastiske, spesielt Wiener Staatsoperchor, sier Tove Sigvartsen.

Korets gjestopptreden var kveldens store overraskelse og ble tatt imot med stående applaus og jubel.

– Det var det aller beste med kvelden, sier Mar G. Hermosa.